

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Die Septima. De Voto Castitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

Die Septima.

De Voto Castitatis.

MEDITATIO XII

De incomparabili excellentiâ Castitatis.

Textus
Regul. in
Prolog.

Vi malignum spiritum
suadentem sibi, cum
sione sua à conspectu
sui respuens, deduxit
bilum, & parvulos
ejus tenuit, & allisit
stum; requiescet in monte sancto Dei.

Prælud. Imaginare tibi, videre
ab Angelo educi ab incendio Sodomæ
& Gomorrhæ, & supra montem
Gen. c. 19. v. 17. ri; sic homo eductus de sæculo in
ligionem, sive abstractus de
conjugio in sacerdotalem calibatem.

Punct. I. Consid. Cælibem, fore
ligiosum excellentiâ voti Castitatis
quasi restitui in statum originalis
centiæ Adami ante peccatum, nimirum
in gratiam priorem, innocentiam
tissimi, integritatem corporis, qualis
poris expertem, 2. Obtinere speciem

Cæliebs
sunt quasi
corporis
expertes.

Dei auxilia, ad domandos carnis stimulos; erui ex infinitis malis occasionibus, & consortijs; immunem fieri ab omnibus gravaminibus, & tribulationibus conjugij; allici meritis, conscientia tranquillâ frui, & minimè tot jactari concupiscentiæ fluctibus, quot sæculares soluti, & conjugati.

*s. Chryf.
hom. 36.
in Matth.*

O fœlix, & beatâ generatio quærentium Dominum! ô singularissimam hujus virtutis, ac voti prærogativam! quis non aspiret? quis non, cum potest capere, capiat? & quod accepit, intemeratè custodiat?

Punct. II. *Confid.* Cælibatum servantibus 1. Angelos reputari, non quidem ex infimo quovis ordine, sed certè illustrissimos, & nobilissimos. 2. Illos quoque ipsorum Angelorum statui quoad hoc præcellere, nam illi sunt puri ex natura, fœlicitate creatiõnis, loco habitationis; pugnæ, & meriti expertes. 3. Cælibes è contra sunt casti ex virtute, quâ voluptates damnant: ex casta, quâ concupiscentijs resistunt: ex fortitudine, quâ diaboli tentationes vincunt: ex temperantia, quâ corpus variè mortificant: & ex amore divino, quo Angelorum Domino copulantur.

*s. Basil.
Angelis
pares;*

Quid ergo Castitate decorius, quæ corpus, mundum de immundo concep-

V tum

tum semine, de hoste domesticum
gelum de homine facit? quam vere
seri, qui per momentaneas voluptates
mundi, diaboli, & carnis mancipia
dunt?

Punct. III. Confid. Duas quoque
as ejusdem excellentias. 1. Quod est
mortale corpus ad similitudinem cor
rum Beatorum post resurrectionem
quando vera quidem habebunt cor

Matth.

22. 30.

Et Deifor
mes.

*Idem S.
Basil.*

*Sap. c. 5.
v. 20.*

ra, sed neque nubent, neque nubent
Quod hominem proximè transfor
in Deum, qui merus & purissimus
ritus; unde illud: *Virginitas hominum
corruptibili Deo simillimum facit.*

Amplectere talem, ô anima
tiosissimam margaritam, amplectere
Etimoniam vitæ, quæ te efficit
rum similem, & domesticam De
cente Scripturâ: *Incorruptio facit
ximum Deo.*

Quidquid autem contra hanc
gelicam virtutem malignus spiritus
gesserit, totum à penentralibus cor
respue, & ad nihilum deducere
atque ut sis Angelus in carne, ut
ta, mea anima, ut Deo incorruptio
simillima, parvulos cogitatus immo
dos sine ulla mora ad IESVM CH
STVM allide, & expugna.

DIGRESSIO XIII.

De præstantiâ, & medijs Castita-
tis, quæ sunt memoria Omnipresentiæ
Dei, resistentia velox, fuga otij, &
conversationis mulierum.

THEOPHOBVS.

(I.)

TAmetsi in commendationem An-
gelicæ virtutis Castitatis sat præclâ-
ra meditati estis, facturû me tamen ope-
ræ pretium confido, si adhuc nonnulla
de ejus excellentia, & è contra de turpi-
tudine vitij luxuriæ producâ atq; ad hanc
detestandam, illam verò illibatim con-
servandâ per remedia è pluribus effica-
ciora & commodiora æquè Religiosum
hodie ac Sacerdotè cohorter. Ac in pri-
mis de ejusdem Castitatis ineffabili præ-
stantiâ ita differit exclamando S. E-
phr. *O Castitas mater dilectionis, & Angelica* 9. Ephr.
viræ ratio! O Castitas, quæ Angelis similes sermo. de
reddis homines! O Castitas, quæ cor possiden- castit.
ti te latificas, animæque ad cælestia a-
las ministras! O Castitas, quæ passio-
nes minus, & animum à perturbationibus
liberas! O Castitas, quæ rosæ instar in me-
ntis animæ & corporis flores, universamque do-
nam odoris fragrantia replet! O cælestis
V 2 *casti-*

Ex Ven.

Beda &

Mens. Be-

ned. 25.

Maj.

S. Aldhel-

mus l. de

lau. Vir-

gin.

Compara-

tio ex S.

Aldhelmo

Virginita-

tis, cum

cælibatu,

& conju-

gio.

castitas, quid de tua dicam dulcedinet
de tua incomparabili pulchritudine
ecquid de inæstimabili pretio? Illud
octavum sæculum ferventissimus vir-
nitatis cultor, & divinarum Scrip-
turarum eruditione mirandus Aldhel-
mus, familiæ Benedictinæ, è regio sang-
Occidentalium Saxonum Episcopus
de laudibus Virginitatis, Castitatis
scriptum reliquit: Cùm tres sint
in Ecclesia, Virginitas, Cælibatus
& Conjugium, ex Angelica revelati-
one didicimus, si meritorum ratio
benda est, has inter virtutes
dum esse ordinem, ut sit virginitas
rum, cælibatus argentum, conjugium
æramentum: virginitas pax, cælibatus
redemptio, conjugium captivitas: vir-
ginitas divitiæ, cælibatus mediocritas,
conjugium paupertas: virginitas
cælibatus lucerna, conjugium tenebræ,
virginitas Regina, cælibatus Domina,
conjugium Ancilla.

Alia ex S.

Martino de

virginit.

conjugio

& luxuriâ.

II. Sed & Divus Martinus Turonensis
suis aliquando videns præteritum,
unam partem boves depaverant, secun-
dam porci iussoderant, tertiam illam
quæ diversis floribus vernabat, in
stitatis elogium dixit: prima pars
ciem gerit conjugij, quæ à pecore
pasta, etsi non penitus gratiam

herbarum, nullam tamen florum retinet dignitatē. Secunda, quam porci suffoderunt, fornicationis fœdam imaginem repræsentat. Tertia, quæ nullam sensit injuriam, gloriam virginitatis ostendit. Est autem in duplicis statûs hominibus, etiam in duplici differentia hæc cœlica castitas. Altera quidem in abscondito, & altera in publico; una sub testo & una sub dio; prima quasi lux sub modio, secunda quasi supra candelabrum, seu dicas, unam esse liliam horti conclusi, alteram florem campi. Illa est castitas Religiosorum in claustro; hæc Sacerdotum in sæculo custoditu difficilior, eò quòd pateat & proster plurium oculis ad intuendum; plurium naribus ad odorandum, plurium digitis ad tangendum, & obvia manibus ad decerpendum. At neque Religiosus per hoc nimium sibi fidat, nec diffidat Sacerdos; quia & Princeps hujus mundi potest eijci foras; & callidus hostis etiam fortis arma domum occupare, & diripere spolia.

III. Econtra verò de luxuriæ fœditate in genere, & quàm maximè in particulari personas Deo sacras inficere satis excogitari, vel dici nunquam potest. Etenim non est fel, aut absynthium

V 3

thium

Comparatio castitatis claustralium cum sæculari.

Luxuriæ
turpitude

thium amarius, non aconitum
virulentius, non toxicum penetrabilius,
non pestis incurabilior, non canceribus
edacior, non impetigo purior,
non mordacior scabies, non ulcus
ruptius; non est foetentior cloaca
porcus sordidior, non hircus malitiosior,
non venenosior basiliscus, non
nullus formidabilior; non violentior
ignis, non malum in orbe latius,
infatiabilior infernus, quam luxuria
bes per incuriam irrepens, per negotia
succrescens, per moram perniciosa
cens, per actus frequentatos robustior,
per consuetudinem membris immixta
carni infermentata, incorporata venenosis
ribus, & imis ossium medullis intrinseca
cata: omnia tam in Micro-

Propter
eam ex ad-
ultis pauci
salvantur.
Apud Cor-
nel. à Lap.
in c. 7. Ec-
cli.

Megalo-Cosmo contaminans, perniciosa
consumens, depascens, exterminans
condemnans. Unde S. Remigius
mensis Archiepiscopus non dubitavit
tam formidabilem proferre sententiam
Demptis parvulis, ex adultis propter
vitium pauci salvantur.

IV. Quam ergo in consecratione
lo personis infinite turpius, gravius, hor-
dalosius atque detestabilius erit hoc
ritum? Si sanctum, ac in paradiso
rerum Conditore institutum, & a
Salvatore sanctificatum conjugium

interdictum est: si licitus alioquin il-
 lius usus, in templo tamen veritus, si fe-
 minis, aut sanguinis in Ecclesijs facta ef-
 fusio, illas profanat & polluit, quid fa-
 ciet hæc abominatio desolationis re-
 perta in loco sancto, videlicet in cor-
 de Religiosi, vel Sacerdotis vivo templo
 Spiritus Sancti? qui per elevationem
 sacrum Christi Corpus & Sanguinem at-
 tollit in Missâ, ut adorentur ab alijs,
 ille verò per actus luxuriæ ea projicit
 ad pedes, ut conculcet: qui de manè
 reficitur ad mensam Angelorum, & de
 nocte luxuriando cœnat ad mensam
 dæmoniorum. An ergò mirum, si ex-
 emplis terribilibus constet, Sacerdoti
 carnali ad sacrum Altare celebraturo,
 ex erumpente subito igne de ipso Al-
 tari, manus usque ad cubitos ambustas
 esse; alteri verò Missam facienti, illi-
 cò os, nasum, mentum, & linguam
 computruisse.

Horrendū
 scelus luxu-
 riæ in per-
 sonis Sa-
 cris.

Cælestis
 vindicta
 contra ta-
 les.
 Magn.
 spec. Ex-
 empl. verb.
 Missa.

V. Sed jam ad expugnanda & re-
 stinguenda lasciviæ fomenta, & casti-
 tatem juratam illibatè servandam re-
 media investigemus. Primum est timor
 Dei, respectusque suæ omnipræsentiæ,
 de qua S. Pater Benedictus monet: In
 omni loco Deum se respicere pro certo scire:
 estimare, se de cælis à Deo semper respici
 omni horâ, & facta sua in omni loco; ab a-

Castitatis
 tuendæ re-
 media.

Viva ima-
 ginatio
 præsentia
 Dei.
 Regul. c.
 4. inst. 49.

V 4 spectu

ε. 7. gra. 1. *1b.* *In Prolog.* *Reg.* *S. Greg. 1.* *2. Mor. c.* *12.* *Dan. c. 13.* *v. 23.* *VI.* *potuit ergo illa castissima*
spectu divinitatis videri, & ab Angelis
horâ renunciari: in desiderijs carnis Deo
bi credere semper esse præsentem.
hortatur; Actus vitæ suæ omni horâ

Communi planè SS. Patres
culo, viva omnipræsentia Dei in

natio fortissimum concupiscentia
nalis frænum est. Dic enim, oblat
quis vel solis cogitationibus ve
(ut de gravioribus illicitis actibus
am) inhæreret, non erubesceret, nec
ijsdem vel delectari, vel consenti
vel unicum virum honoratum, &
giosum, & gravem talis cogitationis
spectorem haberet, aut suæ impu

tia testem. Quantò igitur magis op
ter Religiosum, aut Clericum vocat

stitatis obstructum ab omni voluntate
corporis inquinamento se continet
oculis omnipræsentis Dei, qui non
lum, ut testis oculatus, & scrutans
da, sed etiam ut districtus Iudex in
nibus cogitatis, & factis est intimè
sens, ac intra omnia, extra omnia,
pra omnia, & infra omnia manet,
lum regens, deorsum continens, &
tra circumdans, interius penetrans.

VI. Potuit ergo illa castissima
sanna eligere, citius probrosissimam
mortem oppetere, quàm peccare,
motis licet arbitris, IN CONSPECTU

DOMINI; potuit illa profligatissimæ
vitæ mulier Thais Alexandrina ab im-
pudico opere per S. Paphnutium; & al-
tera prostituti pudoris fœmina per B.

Illius ima-
ginat. effi-
cacia ex-
emplis o-
stenditur.

Ephrem à flagranti facinoris desiderio
arceri, & converti ad frugem, ex solo
hoc pronunciato: DEVS OMNIA

VIDET, à Sanctis illis istarum auri-
bus inculcato; quis dubitet, personam
Deo sacram, atque diligentem posse

*Regul. 6.
7. gra. 1.*
custodire se omni horâ à peccatis, & vitijs
cogitationum, oculorum, ac manuum? posse

*c. 4. instr.
64. & 50.*
Castitatem amare: & immunda carnis de-
sideria non perficere, si iisdem pulsata,

sibi dicat: Ô cave; DEVS OMNIA

VIDET; videt purissima, & imma-
culatissima Dei Mater; videt Angelus

*Cap. 7.
Gra. 1.*
Custos; videt purissimorum spirituum,
& Sanctorum cohors? Ergò, ergò, de-

sideria carnis amputare FESTINA.

VII. Hoc porrò efficacissimum in-
violatæ Castitatis præsidium iuvabitur
ab altero; nimirum ut sollicitus sit circa

loc. cit.
cogitationes suas perversas semper utilis Fra-
ter, & Clericus, respuendo, quod im-
mundum, & suscipiendo, quod castum
est, atque sanctum. Sicut enim mo-
lenda nullatenus cessare possunt ab o-
pere suo aquarum impulsibus circumam-
bata; in ejus autem situm est potestate,
qui præest, an triticum malit, aut hor-
deum

Expulso
subita pri-
mæ cogitat
inhonestæ

deum, loliúmve comminui, ita
 humana undique ingruentibus tentum
 num torrentibus acta, vacua que
 cogitationum æstibus esse non potest
 quales verò admittere, quales resistere
 debeat, sollicità providebit indolentia
 Nam quia mors secus introitum delicti
 nis est posita, idcirco propulsanda est
 ne mora omnis, vel minima oblatio
 cogitatio, & mens sanctioribus in
 enda; quod aliud non est, quam per
 los cogitatus allidere ad petram,
 est Christus. Memineritis, quod
 rius in Digressione octavâ circa
 etum minimorum dicta sunt de
 nariâ strage innumerabilium hominum
 per solas & unicas acuum venen
 etarum infixas membris & corporibus
 puncturas. Quid acu minus? quid
 eturâ levius? Ita dico, quid sub
 mã aliquâ cogitatione castitati
 riâ, vel incauto fœmineæ venustatis
 spectu tenuius? Attramen & iste
 la, quantumvis minimæ acicula,
 mortifero veneno illitæ, à membris
 punt in venas, & membra, membra
 rerum visarum, seu delectabilium
 cupant, moyent phantasiam, moerore
 causant, & ardores, inferiorem
 portionem ad appetitum apparentem

Regul.
 loc. cit.

Damna in-
 valescentis
 talis primæ
 cogitat.

ni delectabilis inflammant, superiorem
dein tacitâ violentiâ trahunt in pericu-
lum, fortissiméque tandem alliciunt,
atque impellunt voluntatem ad con-
sensum, & actus illicitos, quibus infici-
tur, & contaminatur corpus; anima
verò in momento ex Dei sponsa fit te-
rerrimum diaboli prostibulum. Quam-
obrem beatus est miles Christi spiritua-
lis, qui semper in timore Domini vi-
gilat, & omnes inordinatos motus car-
nis statim à principio refrænât. *Veram
enim castitatem illâsam custodire non suffi-
cit, quisquis eum immundis cogitationibus
quasi deliberans ludit.*

*Trith. de
vera ca-
stit. hom.
21.*

VIII. Subsequitur tertium Casti-
tatis adjumentum; Otij nimirum fuga,
& ex eo consequentis otiosæ, & ni-
miæ circumvagationis, atque ad trivialia
plebeorum consortia frequentationis.
Commune laicorum proverbium est; vi-
tam Sacerdotum jucundissimam esse,
quod amplius beneficij sui redditus merè
cantando, vel deambulando, otioandó-
que lucrentur. O insensatæ linguæ!
quid dicitis? Ô inconsideratum, & lon-
gè miseriosem Ecclesiasticum! qui hæc
credit, atque credendo, & sequendo
in aternæ perditionis barathrum sese
præcipitat. **AUSCULTA VIR DEI:** nón-
ne propter officium datum est tibi be-
nefi-

Parochi ti
culi & offi-
cia.

neficium? Quodnam verò est Sacra-
tis (maximè Curatoris animarum)
ficium? Nónne Regis Regum esse
carium, divinæ Majestatis Minis-
cum potestate Legati à latere Nun-
legis ipsius promulgatorem, an-
rum S. Scripturæ interpretem, re-
in terris gerendarum plenipoten-
rium, mediatorem, & sequestrum
inter & homines, mysteriorum
dispensatorem, rectorem immortalium
animarum, Domini gregis pastorem,
Ecclesiæ sanctæ custodem, specula-
rem domûs Israël, & vineæ Domini
baath cultorem? Quàm igitur
piabilis culpæ, quantæ in supremo
um Principem injuriæ, quàmque de-
nabilis negligentia, in gravissimis
commisissis negotijs deesse à debita
râ, soliciudine, studio, vigilantia,
re; verbum divinum assidue præca-
di; tribulatos, ac viduas consolari,
pauperes sublevandi: visitandi infirmos,
administrandi sacramenta, reducere
errantes, arguendi, obsecrandi, &
crepandi peccatores, & quovis
possibili modo innumeras Deo anima-
lucrandi, illiusque promovendi hono-
rem & gloriam? Hoc nempe est Sa-
dotis officium, hoc illius esse debet
quotidianum exercitium; non curare

Gravis cul-
pa negle-
ctus.

vel (uti in superioribus jam monui, & tunc iterum omnes præsertim Curam animarum habentes, per æternam animæ salutem precor) ne velint totis pœnè diebus & medijs noctibus, artificum, aut mercatorum officinas, tabernas, atria, compita, vias, domos suspectas, pontes, vineas, diversoria, vel hospitia vagari, deambulare, discurrere, tempus terere, colludere, commessari, seu compotare, (quod utinam nullo- rum, vel paucissimorum duntaxat Sa- cerdotum, vel Parochorum esset.)

Et otiosæ
vagationis!

IX. Expendant (per vilcera Chri- sti eos rogo) quàm innumera Gregis ipso- rum gratiâ Dominus fecerit. Annon po- tuerit sanguinem pro eo suderit, ipsi verò re- quem querant, & otium? Dicant ama- bô, si stillantem è latere Christi san- guinem collegissent, illumque in vitreo vase repositum circumportare in pericu- losissimis locis, & tempestatum pro- cellis oporteret, eâ quidem severissimâ cautione, & lege, ut si per incuriam sua- illius divini liquoris vel unica gutta peri- ret, æternæ maledictionis rei esse de- berent; quid animi habituri essent in tanto discrimine? num talem thesaurum circumferre, ac custodire pro ludibrio, vocatione, vel otio reputarent? annon
anxij,

S. Chryf.
hom. 29.
in Epist.
ad Rom.

Sanguis
Christi in
ampullâ vi-
treâ quâ cu-
râ portan-
dus?

anxij omni die, loco, periculo, le-
tissimam adhiberent cautelam, cu-
diam, ac vigilantiam? Atqui sciam
tutelam se id accepisse servandum
quidem in vasis fictilibus, pro quo
genitus Dei, non tantummodo
nem suum semel profudit, (an-
nempe immortales) sed etiamnum
ratus esset pro earum singulis rursus
ginta trium annorum labores, febres
& algores (si opus foret) cum cruci-
simâ morte subire. Et isti improvi-
stores requiem affectent? otia querunt
aut, quod dicitur, in utramque
dormitent? Dolendum esse, an-
ctor Oper. imperf. Multos esse Sacerdotes

Sic animæ
curandæ,

In Matth.
hom. 43.
3. Reg. 20.
39.

& paucos Sacerdotes: multos nomine,
cos opere; multos stipendiarios; paucos
operarios, multis dictum esse: *Custodite
rum istum (gregem commissum) quod si
sus fuerit, erit anima tua pro anima illius*

Pro quibus
reddenda
ratio.

multos autem, à suomet grege pastores
hilominus illud Caini replicare, si
verbis, suo saltem torpore, otio &
gligentia: *Nunquid custos fratris mei sum?*

Gen. 4. 9.

Deplorat idiplum Divus Gregorius
verbis: *Messis quidem multa, operarii
pauci. Ecce mundus Sacerdotibus plenus
sed tamen in messe Dei rarus invenitur
rator; quia officium quidem Sacerdotale
cipimus, sed opus officij non implemus.*

Greg. hom.
27.

sed tamen in messe Dei rarus invenitur
rator; quia officium quidem Sacerdotale
cipimus, sed opus officij non implemus.

X. PHILOTH. Dic, age THEOPHOBE. Quid Sacerdoti Curato, vel non Curato post omnia divina ritè expleta, ne otiosus sit, toto reliquo diei & longarum noctium tempore agendum; nunquid aucupio, vel venationi se dedit? Nunquid assiduè simul deambulando colloquantur? an non liceat, ad hominum consortia domo exire & exelle recreationis, fallendique temporis gratiâ?

THEOPH. Neque honestæ, & Clericum condecetes prohibentur occupationes, neque animi relaxationes. At aucupia, vel venationes sectari, Sac. Concil. Aquileiense primum Clericis inhibuit: Indignum existimans clericali modestiâ, qui paulò ante Breviarium manibus trahabat, publicè accipitrem deferre (vel Scelopetum) quique cum Angelis laudes Deo perolvebat, eum inter canum latratus versari. Esau venator erat, quoniam peccator erat. Et penitus non invenimus in Scripturis sanctis sanctum aliquem Venatorem, inquit Purpuratus Eccles. Doctor, Piscatores quidem sanctos novimus, at Salvator noster potiùs voluit, eos esse hominum, quàm piscium piscatores.

XI. Illud verò penitus improbat melleus Archiepiscopus, Sacerdotes nihil suam dignitatem, authoritatem & Maj-

Venatio-
num gene-
ra Clericis
prohibita.

Concil. 22
Aquil. de
Vit. honeste
Cleric.

S. Hieron
in P. 1. al.
2º.

*S. Ambr.
Epist. 6.
ad Ireni.*

Valde indecens, Sacerdotem plebeis commisceri.

De hoc ipso redarguitur a sene juvenis Monachus.

*Ex Prato spirit.
Sophr. c.
194.*

Majestatem prostituere per plebem rusticorum, aut aliorum laicorum mias conversationes. Quomodo enim potest observari à populo, qui nihil secretum à populo, nihil dissipatione? Quid enim in te mirum sua in te recognoscat; si nihil aspiciat, quod ultra se inveniat; si se erubescit, in te etiam offendit? Es sobriam à turbis gravitatem (pergitur riam vitam, singulare pondus dignitati vendicat dignitas Sacerdotalis; & inconueniens, lapides Sanctuarij digne esse in capite omnium platearum indecorum, quàm periculosum, de ca, Apostolice, atque divinæ emittæ virum, inter scurras, lixas, rabul (velut inter cacabos & ollas) ut rimùm procaces, obscœnos, & discursus, medium confidentem, dentem inveniri? Qua de causa simâ reprehensione corripuit olim Anachoreta juvenem Monachum in licam Alexandriae tabernam ingreditur his verbis, cuius quoque Sacerdotibus tandis: Nescis Frater, quod Angelus stes habitum? Interim tu tabernas ingreditur des, ubi multa audis, quæ nec decet multa cernis, quæ nec cernere licet tibi inter viros ac mulieres. Obsecro te esto, mi Frater, desine his in locis commorari.

7i. &c. cum verò juvenis indignäter re-
 spondisset: Vade senex viam tuam, Deus non
 querit, nisi cor mundum, & purum: subjun-
 xit: O Domine Deus! tibi laus, & gloria; ecce
 quinquaginta annis in solitudine dego, & cor
 mundum non habeo; hic verò juvenis in lo-
 cis dissolutis frequenter agens cor purum, &
 mundum illibate conservat. En oppidò be-
 nè perstrictam incauti juvenis præ-
 sumptionem. Quòd si dein occupatio-
 nis Clerico competentis, & utilissimi
 impendij temporis modum desideras,
 accipe congruentissimum a duobus sa-
 cris Doctoribus traditum. Ecceur non, di-
 cit primus, illa tempora, quibus ab Ecclesia
 vacas, lectioni impendas? cur non Chri-
 stum revisas? Christum alloquaris? Illum
 alloquimur; cum oramus; illum audimus,
 cum divina legimus oracula: Quid nobis cum
 alienis domibus? Alter: Divinas Scriptu-
 ras sapius lege, imò nunquam de manibus
 tuis sacra lecto deponatur; disce, quod do-
 ceas, ut possis exhortari in doctrina sana.
 His tempus falle, ne cum irreparabili
 damno salutis fallaris à tempore.

S. Ambr.
 l. 1. Offic.
 c. 20.
 Occupa-
 tiones Sa-
 cerdotum
 sunt Sacrae
 lectiones.

S. Hieron.
 ep. 2. ad
 Nepotian.

S. Ephr.
 contra im-
 prob. mu-
 lier.
 Frocaxis
 mulieris
 malitia,

XII. Ultimum mali caput, est Hy-
 dre: Mulier videlicet laqueus comptus, &
 splendida facie, collo excelso, oculis annuens,
 genis arridens, linguâ dulciter canens, voce
 decipiens, sermone pelliciens, veste trahens,
 pedibus ludens, formâ placens, corpore ad
 X forni-

fornicationem illiciens, factisq; occidit
 incautos Sacerdotes. O mulier magister
 malum! & quidem pro domus
 ministracione Sacerdotibus necessaria
 quis malitiam tuam sufficienter
 ploret, sive describat? quale sis
 dum tuâ contubernalitate tibi
 liberratis audaciam, & audacia
 tatem: dum sub famulandi
 nunc lacertos denudas, nunc
 detegis colla, nunc blanditias
 nunc cum vestimentis, Sacerdotis
 que verecundiâ herum tuum
 nunc in conclave nocturnum vel
 vel admitteris, etiam ad madentis
 se vino Sacerdotis lectum appropin
 re non erubescens. O Carole,
 cur non rediivus tale
 diaboli ad labefactandam Sacerdotis
 ritatem ingressum expellis,
 dam in juventute tua generose
 O Bernarde! non denuo clamabis
TRONES, LATRONES?
 gelice Doctor! eccur stygiam istam
 gâram, hoc noctium phantasma,
 spectra, has furias nocturnas,
 so titione expellis, Sacerdotis
 tuo candido puritatis balteo
 atque præmunis à negotio per
 lante in tenebris?

Cypr. lib.
 de singu-
 lar.
 Cleric.

A SS. pro-
 pulata.

XIII. PHILOTH. Ignosce, quod
 interrumpam. Ego, inquiet aliquis Dei
 Minister, non nisi mulierum consanguinearum,
 aut alioquin sobriarum, honestarum,
 pudicarum, & spiritualium contubernio,
 famulatu, seu familiaritate utor, proinde periculum nullum
 est, sum extra teli Cupidinei jactum, &
 extra occasionem proximam, etsi autem
 familiaritas videretur esse occasio
 quaedam remota, tanto magis habeo,
 quod certem, quod vincam, hostem-
 que captivando triumphem; Cum enim
 per Dei gratiam obarmatus, praemuni-
 tus, & fortis; *Sufficit mihi conscientia mea, s. Hier.*
Deo Deum Iudicem, qui vitae meae testis ep. 47.
 Potuit olim Simplicius Episcopus
 cum conjugē suā iisdem in aedibus, eo-
 demque in cubiculo cohabitans, velut
 cum amore intemeratam servare castita-
 tem, prunis ardentibus ab utroque in ma-
 nibus illaese, toto spectante populo, per-
 peram gemitatis & retentis comproba-
 tam, cur non possim & ego, cum ami-
 ca, vel famulā conclavi & mensa à me
 remota longè remotiorem illaeso pede
 transire callem?

MONOPH. Non ita semper proxi-
 mus ardet Vcalegon, etiamsi quis fami-
 liaritate utatur cum foeminâ, praesertim
 si fiat ipsam benè moratam, modestam

S. Vincent.
Ferrar. so-
licitatus à
fœmina,
sed illæsus.

verecundam, & totam devotio-
spiritualitati addictam, siquidem
Ordinis Prædicatorum splendore
centius Ferrerius potuit etiam
positus, non comburi: nam cum
tiæ in Hispania quædam nobilitatis
gis ac venustate, quam honestatis
signas fœmina morbo simulato
quali pro confessione ad se acco-
præsentem, impudentissimè de-
ad detestabile facinus sollicitas
lumniam ipsi attentatæ oppo-
structura, ni consentiret, illo
lapso, nefarius dæmon impudicam
cò dirissimè exagavit, à nemine
pellendus, nisi à Sancto prædicatorum
qui, uti ipse contestabatur in
hospes, in igne positus comburi non potuit
de adstipulor dictis PHILOTHEI
tati periculum non subesse apud
& spiritualem fœminam, si ab
prostituti pudoris lenam.

Famula im-
proba, sum-
mum Sacer-
dotis infor-
tunium.

XIV. THEOPH. Quemadmodum
ex imis animi medullis comparatur
cunque Sacerdoti, cui fors in-
lam, superbam, clamoriam, pro-
bibulam, & ebriosam (quodque
libiliter semper conjunctum est)
recundam, audacem, effrontem
impudicam, servam (imò magis
nam) in ædes conduxit, ita ex

cordis affectu illi congratulor, qui vel
 spectata frugalitatis, sobrietatis, pudici-
 tate, atque integritatis (raram avem in
 terris) Oeconomam nactus est; vel tan-
 tam etiam in proximâ malâ occasione
 securitatem assecutus, quantam nec Di-
 vus Hieronymus in sylvis & antris, ex
 deformibus horrido sacco membris, in
 squallida cute, in exsucco corpore, &
 præ mortua carne obtinuisse fatetur, quin
 etiamnum illicitis mens desiderijs astuaret,
 atque libidinum ebullirent incendia: Verum
 tamen attende; quàm lubrica spes est illa,
 quæ inter peccati fomenta salvari se sperat:
 impossibile est liberatio, flammis circumdari,
 & non ardere. Nunquid enim, si illam pu-
 dicam, & te fortem, imò ferrum, ac
 ferreum esse periculosè præsumis, illa
 magnes non est, ut attrahat? Tu stu-
 pa non es, & fœmina flamma, ut ac-
 cendat? tu sal non es, & mulier aqua,
 ut dissolvaris, si ferro magnes, flamma
 stupæ, & sal aquæ jungantur? *Quantos*
 (Cypriano teste) *Leones domuit una mu-*
lieris infirmitas delicata? quæ, licet sit
nila & misera, de magnis efficit prædam. Cer-
te us sanctior Davide, nec Samsonè fortior,
nec Salomone potes esse sapientior: hi ta-
 men Cedri libani, & plures altissimæ
 contemplationis homines ex fœmina-
 rum consortio corruere.

XV.

S. Hieron.
 in asperâ
 solitud. ten-
 ratus.

Idem in
 reg. mon.
 S. Cypri-
 an. loc.
 cit.

S. Cypri. de
 singular.
 Cleric.

Exempla
 ruinar. ex
 consortio
 mulierum.

XV. ESTO PHILOTHEE, sicut
 foemina propinqua, sint sanguine
 sta, nunquid propterea interius
 abesse periculum? aut illam
 columnam Augustinum, sive
 lud æque candidissimum ac fragran-
 tum Societatis Iesu lilium Alon-
 Gonzagam trepidasse timore, ubi
 erat timor? dum ille etiam pro
 sororis, & fratris sui filia contem-
 vitavit; ille verò multo tempo-
 la Regis Hispaniæ conversatus, in
 dianis Reginam videndi occasum
 nunquam in facie conspexit; cum
 cum propria suâ matre solus ac
 bitro stare, colloqui, aut versari
 nuit, mulierum idcirco inimicus
 appellatus. Sit præterea, ut
 sti, sit conscientia tua tibi suffi-
 non ignorabis tamen illud
 quòd, licet castitas utut servari queat
 libri consortio, raro tamen bonum
 retineri potest. Non illud Hieronymus
 minarum sexus reprehensibiles exhibet
 te cuncti in publico, te in agro rustico
 ac vinitores quotidie graviter lacerant
 contra depositum fides cum foemina
 riter habitare contendis. Demus etiam
 Monophile, quòd sint illæ foeminae
 tuales, devouillæ & sanctulæ; nec

Sancti eti-
 am proxi-
 mas con-
 sanguineas
 vitant.

Saltem ob
 periculum
 boni nomi-
 nis.
 Concil. Ca-
 merac. c.
 3. de Vir.
 & honest.
 Cleric.
 S. Hieron.
 ep. ad Oce-
 an, apud
 concil. A-
 quis gran,

quia tales sunt, ideo minus cavendæ: quò
enim fuerint sanctiores, inquit Angelicus, ed
magis (ad sui amorem trahunt) & alliciunt,
& sub prætectu blandi sermonis immiscet se
viscus impÿssimæ libidinis: & dat rationem;
nam quamvis principium eorum videatur
esse purum, frequens tamen familiaritas do-
mesticum est periculum, delectabile detrimen-
tum, & malum occultum bono colore depictum.
Quamobrem expedit magis in hac lu-
bricâ materiâ plus benè timere, quàm
vel sibi, vel alijs multû periculosè & ma-
lè fidere. In hoc genere pugnæ non est
securior palma, quàm more Partho-
rum apprehendere fugam, si vis obtinere
victoriam. Quòd si quis è Clero hoc ma-
lo necessario pro familiæ ministerio ca-
rere non potest, illius saltem approxi-
mationem, blanditias, insinuationes,
tanquam Syrenum cantus refugiat, &
tale se præbeat castitatis exemplum, ut & ipse
& familia ejus semper ab omni permaneat
suspensione libera.

S. Tho. 2.
p. 2. c. de
mod. con-
f. & pur.
consc. art.
22.

Idem ibid.
Conversa-
tio etiam
cum devo-
tis scem.
periculosa
est.

S. August.
Castitatis
præsidium
fuga.

Ex constit.
S. Carol. c.
2. Reg. 7.

MEDITATIO XX.

De conditionibus, & gradibus con-
secrata Deo Castitatis.

Cavendum est malum desiderium, quia
mors secus introitum delectationis posita
est: Textus
Regul. c. 7.
gr. 2.

✠ 4

est: (quapropter) sollicitus circa cogitationes suas perversas dicat semper malititer: tunc immaculatus ero, si observaverit me ab iniquitate mea.

Præ lud. Imaginare, te cum meo periculo, & sollicitudine per vias difficiles peregrinantem, quasi in mantibus gestare terribilissimum, & nitidissimum speculum, è crystallino tamen vitro compositum, fragile, & levissimum, & maculosum. *Speculum sine macula, est si quis Deo consecratus.*

Sap. c. 7.

Speculum crystallinum castitatis symbolum.

Ex dictis B. Egidij socij S. Fruct.

Punct. 1. *Confid.* Castitatis virtus strictum, esse similem tali speculo purissimo 1. Quia similitudinem Deo se, velut in speculo mundissimo, in se rem suavissimi radij ab ipso Deo gratijs suis influentem suscipit, & sicut speculum est pulchritudinis, & formitatis humanæ certissimus index, ita accuratam observantiam, vel negligentiam castitatis, quoad cogitationes, verba, & opera esse indicem statim in persona Deo dicata. 3. Quæmodum speculum lapsu frangitur; & tactu rei alienæ atteritur; afflatu maculatur, ita se totum habere cum castitate, per lapsum, malum consortium, vel afflatum scurrilis sermonis, aut diabólica suggestionis.

O utinam! anima mea consideret

ses, vel adhuc sapius considerares, quam pretiolum thesaurum portes in vasis fragilibus tuorum sensuum, & carnis; plane cautior esses ubique, & semper.

Punct. II. Confid. Sicut templum materiale consecratur Deo quinque modis, sic animam castitatem voventis dedicari in templum vivum, & sanctum Spiritus Sancti. 1. Asperzione: hyssopi pœnitentiæ, & lacrymarum. 2. Inscriptione: scilicet suæ professionis, vel characteris impressione in ordinatis. 3. Vnctione: olei gratiæ divinæ generalis, & specialis. 4. Illuminatione: instructionum, inspirationum, admonitionum & exemplorum. 5. Benedictione tum divinâ, tum Episcopi, Abbatis, aut Superioris.

Væ ergo insensatæ animæ, quæ nesciens, quia templum Dei est, & Spiritus Dei habitat in illo, templum Spiritus Sancti violat, quoniam disperdet eam Dominus.

Punct. III. Confid. Septem assignandi gradus castitatis. 1. Nullâ minùs honestâ cogitatione, vel sensualitate vincendi. 2. Nec minimam moram in tali neccesse. 3. Visâ quâdam externâ specie non alterari in mente. 4. Constantiter cum timore Dei, & confusione propriâ resistere motibus sensualitatis. 5. Memoria ejicere omnes rerum auditarum, vel

Cæremonia consecrationis templi castitati accommodatæ S. Bern. serm. 1. de ded.

1. Cor. 3. 17.

Cassian. collat. 12. Abb. Chæremonis. Castitatis septem gradus.

vel lectarum, vel antiquarū species
tē subito ad alia divertendo. 6. Dubi-
cis illusionibus non inquietari, aut
immorari cogitando: tales enim
vices contemnendo, quam atten-
do, & cum eis quasi altercando.
vigilantem, nec dormientem ultra
plius motus inordinatos sentire.
ca hos septem gradus examen in
in quoto consistas &c.

Blos. in
regul.
brev Tyro,
spirit.

O infelix ego homo! quam
absūm à tanta puritatis perfectione
rè non est sanitas in carne mea.
Rom. 6. *me liberabit de corpore mortis huius*

Rom. 6.

Saltem ego sciens, mortem esse
introitum delectationis positam,
nia desideria carnis amputare
bo, semperque Dei gratiā comitari
solicitus ero circa cogitationes,
neam immaculatus ab omni in-
mento carnis, & spiritūs &c.

CONSIDERATIO I. ANTI-
MERIDIANA.

De resistantia primarum cogita-
num contra Castitatem.

Genf. 1. 1.
11. 5.

Vigilandum est precipue circa
tentationis, quia tunc facilis huius
citur, si ostium mentis nullatenus intrat
entur; sed extra limen statim, ut pul-

illi obviatur. Nam primò occurrit menti simplex cogitatio, deinde fortis imaginatio, postea delectatio, & motus pravus, & assensio. Sicque paulatim ingreditur malignus hostis ex toto, dum illi non resistitur in principio. Et quanto diutius ad resistendum quis torpuerit, tanto in se debilior fit, & hostis contra eum potentior.

Resistencia ad primam malam cogitatio.

CONSID. II.

De otio pestilenti vitando.

Non est homo securus à tentatione totaliter, quamdiu vixerit: quia in nobis est, unde tentamur, ex quo in concupiscentiâ nascimur. Quare, accinge te sicut vir, contra diabolicas nequitias. Nunquam sis ex toto otiosus, sed aut legens, aut scribens, aut orans, aut meditans, aut aliquid utilitatis pro communi laborans.

Ib. n. 3.
Fuga otij. Ib. c. 15. 4.

CONSID. III.

De cavenda extraneorum, & maxime mulierum familiaritate.

Charitas habenda est ad omnes, sed familiaritas non expedit. Non sis familiaris alicui mulieri, sed in communi omnes bonas mulieres Deo commenda. Putamus ali-

Et familiaritatis mulierum. Ib. c. 8. 2. n. 1. ali-

aliquando alijs placere ex conjunctione nra
& incipimus magis displicere, ex morum
probitate, in nobis consideratâ.

DIGRESSIO XIV.

*De reliquis Castitatis præfatis
nempe studio Orationis; Puritatis
scientiæ; Sobrietatis; & discrete mor-
tificationis corporis.*

THEOPHOBUS (1.)

PRæter recensita Castitatis præfatis
superfunt alia, ijs, quibuscumque
quor, accommoda, in præfenti Digres-
sione discutienda; videlicet Orationis
nis; puritatis conscientiæ; Sobrietatis
& corporalis mortificationis studii
quia enim castitatis hostes alij interni
sunt, atq; domestici, alij verò extrinseci
& adventitij; idcirco contra eos certandum
nûs, & eminûs assiduè pugnandum est.
Nonnunquam enim à naturali castitatis
complexione prosiliunt, frequentius
cibi, potûsque superfluitate, nõ raro à
negligentia, ac debiti puritatis incuria
plerumque verò à maligni spiritus
gestione: quod postremum facile ab-
tinetur.

Castitatis
hostes.

inde dignoscitur, quando tentationes
 insurgunt sine ullu respectu, vel sa-
 cro in loco, vel orationis tempore;
 aut cum quis omnium minimè velet.
 Id verò his verbis ipsemet Christus luæ
 lectissimæ Sponsæ Virgini Senensi ma-
 nifestavit dicens. *Frequenter diabolus ora-*
tionis tempore animam varijs imaginat o-
nibus, & phantasmatis magis infestare
conatur, quàm extra tempus orationis. At
 mox ita subjunxit præsentissimum O-
 rationis antidotum docens: ORATIO,
 quæ in vilitatis propriæ, & bonitatis
 meæ cognitione peragitur, est *armatu-*
ra fortissima adversus omnes inimicos; ar-
matura, dico, impenetrabilis, flagellum
dæmonis, certum perfugium, securus
portus, tutissimum asylon. Hæc una
 mala omnia tollit, pravas concupiscen-
 tias extinguit, effrænatas animi passio-
 nes domat, hostes prosternit, tentatio-
 nes superat, cogitationum muscas ex-
 pellit, phantasias corrigit, & carnis de-
 sideria proffigat.

II. Quòd si stygius molossus pro-
 more suo impuris latratibus vos oran-
 tes infestet, quantocyùs signum S.
 Crucis efformate, & Angelicâ salutatione
 purissimæ Virginis opem implorate,
 certo certius victores evasuri, majora-
 que gratiæ, castitatis & meritorum per-
 cepturi.

*Blos. in
 monil.
 spir. c. 3.*

*Orationis
 antidotum
 contra eas.*

*Idem in
 canone
 vit. spir.
 17.*

*Blos. in
 farrag. u-
 tiliss. in-
 stit.*

cepturi incrementa. Deinde plurimum contra periculum obortus delectationis diabolum instigantē, qui si præsentem corporaliter, confectus in faciem suam, & illudere vel blasphemantivis dicendo: apage cruenta bestia deformis, immunda, & fœtens. Obsecrate canis impudens; non te audierunt hil mihi tecum, ô infelix. Tu nefaria apostata, ex purissimo Angelo propter tuam rebellionem in turpissimum & abominabile monstrum convertitus es, dejectus es, maledictus es, damnatus es, & ecce velles quoque animam meam pretiosissimo IESU Christi sanguine dealbatam, tuis immundis inquinare, & tui similem facere. Abominabile: abi sus lutulente, & grunniens multiplicentur tibi pœnæ tuæ quæ quægesies centies, pro tam abominabile tentatione mihi immissa &c. Hisce similibus objectis, cum impudenter spiritus inveterato superbia typho tumens, illicò omnis confusio exprobrationis, ac vilipendij impudenter, ringendo, & crepando, quasi si fulmine iectus evanelcet. Quod si verò etiamnum impudenter rediret, aut suis lordibus spiritum vestrum afficeret.

Diabolum
spuere im-
properan-
do.

Blos in
can. vit.

spir. c. 2.

Trith. in

cap. 7. re-

gular. 6. &

Rodrig.

part. 3.

tr. 4. c. 8.

Blos. loc.
cit.

get, quamvis fortè per nonnullos prioris vitæ actus (uti cæteroquin evenire potest) occasionem eorum, quæ nunc patimini, dedissetis, ne cadatis animo, neque enim vobis Deum reddet offensum, quidquid præter voluntatem vestram sustinetis, si, quod sordidum est, ejiciatis; & antea vitæ sarcinam deposueritis. Quare voluntates vestras solummodò à consensu servate liberas, & finite deinceps diabolum & carnem furere: quod magis pro juniorum informatione, aut solatio scrupulorum, quàm ad vos, hîc dixerò.

III. Orationis præsidium firmabit conscientia nitor, candor, & puritas, illiusque diligens studium per Sacrae Confessionis lavacrum. Qua in re duos Sacerdotum errores præterire non possum. Prior illorum est, qui quidem nullà mortalis peccati lue Sacris peragendis indignos se reddunt; cæterum cum in sæculo, tanquam Cimmerijs tenebris obvolutâ Ægypto, vel quasi in putidissimâ Sodomæi incendij fornace versentur; vix adeò immaculato calle (quantâvis etiam diligentia adhibitâ) transire possunt illæsi: quin vel tenebris illius nonnihil obfuscentur, vel istius quaversum exhalantibus scintillis, aut fumo attingantur; veniales tamen macu-

Confessio
frequens.

Incuria nitoris
conscientia.

maculas flocci habentes, rarissimi
mologesi consciētiæ lux latebras
ri, sordesque contractas expiare
dent. Eiusmodi inprimis illa
rum Digressionum contenta de
noxarum gravitate, & curâ
rum replico; dein illud Divi
stomi pronuntiatum inculco:

*Hom. 87.
super
Matth.*

Venialia
magis vi
tanda,
quam gra-
via.

quiddam, & inaudium dicere audeo.
mibi nunquam videri, non tantum
magna esse peccata vitanda, quanto
& vilia. Illa enim ut aversemur, quæ
cæci natura efficit: ad hæc autem, quæ
va sunt, desides sumus, & dum conu-
tur, non potest ad expulsionem conu-
mus generosus insurgere.

I V. Vnde ob talem venia-
peccatorum quandoque etiam fati-
um, & de mortali gravitate dubi-
neglectum, & confessionis dilatio-
nimis pronâ facilitate in expres-
talia prolabuntur: & nisi insuper
Dei miseratio parceret, cum tot
infecta animâ (etsi non penitus mor-
celebrantibus, vel alia gravis, vel
tē cælestis vindicta frequentius con-
geret, quæ refertur in vitâ S. C.

*Polland.
in Vit. 20.
Mart. n.
24.*

berti Episcopi cuidam Presbytero
disse, qui de nocte cum muliere
parum honesto usus commercio

de mane, ad aliquorum nobilium instantiã, Missam sive sub dubio, sive sub consilio mortalis impedimenti reatu, non præviã confessione, celebraret, in sacra communione Corporis Domini citavit particulam hostiæ calici immixtam in terribilissimam picis formam, sanguinem vero sensit in amarissimum fellis potum esse mutatum.

V. Alter error, imò non error, sed sacrilegium immane, atrox, & nefandum ludæ scelus eorum est, (ah scit Deus! ut nulli similes toto orbe reperiantur) qui, quod horreo dicere, non horrent, nec contremiscunt, cum gravatã certo mortali crimine conscientiam necquidquam murmurante, rodente, reclamante (aut, quod desperatissimi maliforet, callo jam obducta) sine prævio impurati animi, & corporis lavacro **SANCTA SANCTORVM** introire. Ad vos, ô Sacerdotes! dicit Dominus

Vindicta
in celebran-
tem sine
prævia
confess.

Malach.
2. 7. & 7.

Sacramen-
tum pollui-
tur ab in-
dignè cele-
brantibus.

Y

Filius

Filius pollui dicitur, nisi quando
 cerdotes foedissimo libidinis
 os, linguam, labia, manus, cor,
 pus, & animam contaminati, atque
 rupti, praesuntunt panem illum,
 nem illam, qua omnigena
 fons est, illoti contrectare, offerre,
 videre, sumere, ac populo indigni-
 me administrare?

VI. Quod si Africanus Praesul

s. August. mat, Si quis agnoscens reatum suum
serm. 152. se se humiliter ab altari Ecclesiae
de temp. datione vitae remove voluerit, ab

Abstinen-
 dum ab in-
 digna cele-
 bratione.

illo, & caelesti convivio excommunicari
 non timebit: Ergo e contra, qui
 agnoscens suum mortalis sceleris
 tum, ab Altari divino se non subtra-
 rit, eundem ab illo caelesti commu-
 nicari penitus contingeret.

s. Hier.

de, va tibi (invehitur Purpuratus
 clerae Doctor) Va tibi Sacerdos! qui
 dem ore oscularis filiam Veneris, qui
 ante sumpsisti filium Virginis. O impi-

*Gyldas Sa-
 piens. tom.
 5. Biblioth
 SS. PP.*

osculo Filium hominis tradis? Tales
 dignius, multoque rectius ad carcerem,
 tiam poenalem, quam ad Sacerdotium
 tracti fuissent. Quapropter o Sacerdos
 o Religiosi ad tantum dignitatis
 gium evecti; o populus acquiesce
 divinae! recogitare, (per salutem

stram) recogitate, quia membra Christi, templum estis Spiritus Sancti, nolite ergo facere membra meretricis. Non enim corpori vestro injuriam facitis; quia non est vestrum corpus, sed Christi. Et ideo Fratres charissimi, unusquisque consideret conscientiam suam, & quando se al quo crimine vulneratum esse cognoverit, prius confessionis lavacro, orationibus, jejunijs, & elemosinis studeat emundare conscientiam suam, & sic Eucharistiam presumat accipere.

VII. Ad tertium, & quartum Capituli munimentum contra tentationes ex ipsamet hominis carne provenientes digrediamur, quod est sobrietatis; & corporalis afflictionis seu discretæ mortificationis, liquidem enim a planta pedis usque ad verticem capitis non est in homine sanitas, quam non inficiat concupiscentia, & lex peccati adeo regnet in omnibus membris, ut unusquisque suum circumferat laqueum, carnem scilicet totius nequitiae fomitem; de peccato natam, ipsa origine sua corruptam, peccatis innutritam, illecebris infectam, libertate effrænam, & quae prava consuetudine vitiatam, plane sine continuo, & diligenti mortificationis studio, quocumque se verteris homo, proficere non poterit. Ipsa enim est hollis internecinus sine pace, intus

82

pere

S. Chryso.
in 1. Cor.
3. hom.
18.

S. Aug.
loc. cit.

Confessio
celebratio
ni præmissis
sequenda.

Caro corruptelæ
illecebra.

perniciosissimè blandiens, foris
 culosissimè sæviens, cui si plus,
 oportet, tribuas, inimicum nutris;
 tra si necessitati ejus plus, quem
 res, subtrahas, civem necas; unde
 quid agas, illam cum spiritu in
 tiam conciliare non potes, semper
 hi duo conjunctissimi fratres,
 quidem liber, rationis compos,
 dens, alter verò totaliter infans
 stultus, ac servus inter se dissiden
 cente quasi altero ad alterum, *non
 sum tecum vivere, nec sine te.*

Abstinen
 tijs morti
 ficanda.
 Eccli. c.
 33. v. 25.

go in tam ancipiti contentione
 dum? si Scripturam sacram con
 ecce tibi oraculum: *Cibaria, &
 & onus asino; panis, & disciplina, &
 servo.* De onere & opere contra
 (pulvinar diaboli) dictum superius
 cibarijs & pane, de virga, & ali
 na restat agendum.

VIII. Nōsti, duobus modis
 tes flammæ restingui: materia
 cer, ac fomenti subtractione; & n
 affusione aquarum, vel quavis vi
 suppressione. De primo ita Mag.
 gorius; in durissimis omnium
 tis prælijs nullus palmam spiritalis
 taminis apprehendit, qui in semetip
 per afflictam ventris concupiscentiam
 incentiva non devicerit. *Lamentati*

S. Greg.
 30. mor.
 6. 26.

solet de innumeris mundi illecebris, de infinitis occasionibus malorum, de prava societate, de diaboli astutia, de carnis infirmitate, de humanae naturae fragilitate, dicendo: castus esse vellem, sed nequeo; irritat mundus, instigat daemon, occasio suadet, societas impellit, natura provocat, fragilitas deficit resistendo: miserum me, & infelicem; quis me liberabit de corpore mortis hujus? Sed agis incassum, quisquis es, cui Deus est venter, pulmo templum, aqualiculus altare, Sacerdos coquus, Spiritus Sanctus nidor, condimenta charismata, & ructus Prophetæ: incassum; ubi Fides in culinibus calet, Spes fervet in cacabis, Charitas aestuat in cadis, & poculis, devotio flagrat in potu, extatici excessus fiunt in ebrietate, patientia, & abstinencia exercentur in distenti ventris nausea. Tu ipse excessibus tuis carnis fragilitatem confortas ad vitia, tu roboras, tu armas, tu facis potentem, cum eam carnibus satiam vino nimis inundas, omni mollitie palpi, & ad illecebras nutris.

Castitas undique impugnata.

Rom. 7: 24.

Tertul. l. de jejunij.

Gula libidinis fomentum.

Origen. hom. 9. in Lev.

Polland. in Vita. Apr. n. 23. Beda Jun. Sacerdos in aulica vita femperans.

IX. Volve, mi chare Philothee, vitam Bedæ junioris, Sacerdotis primò secularis, dein Regularis, qui in aula Caroli Magni, inter mundanas delicias, occasionum illecebras, aliorumque societates. pro castitate inviolatè servanda

omnia haec recensita remedia
 fuerit iose ac studiosè executus, suo
 plo docuit, etiam regales aulas (v
 domicilia) posse fieri castimonu
 rumque virtutum sanctuaria. Is
 elemosynis largus, in victu parat
 sobrietate exercitatus, in jejunijs
 us, in vigilijs pernox, à cultu con
 alienissimus, à foeminarum con
 profugus, orationibus aded indele
 ditus erat, ut durissimo brachia
 ma callo fuerint obducta. Ecce
 cerdore teississimam puritatis cry
 Simile tibi ob oculos pono M. O.
PHILE, ex innumeris Religi
 unicum hinc B. Dodonem, uti O.
 Pramontratenfis, ita & corporalis
 tificationis pro castitatis tutela
 lum: praterquam enim quod
 diebus & noctibus quingentas
 das fecerit genuflexiones; corp
 um medium septem circulis ferre
 brachia duobus circumcinxit,
 desuper cilicio, superinducta en
 lorica, cum duabus tunicis lan
 interula & extima veste prædicta
 periente: non nisi matta pro strato
 pro cervicali, ligno concavo ad
 miendum usus. Vnde, quia concup
 tias carnis vivus sic crucifixus,

*Phil. in
 Vit. 30.
 Mart. n. 34.
 S. Dodo
 mortificati
 onis. Specu
 lum.*

it, ut etiam in mortui corpore sacra
vulnerum Christi stigmata appaerent.

X. Sed si vobis hæc admiranda po-
tius, quàm imitanda videantur exempla,
en **MONOPHILE** imitabilia quoad
abstinentiam ex SS. Hilarione & Hie-
ronymo, qui carni suæ, & corpori, tan-
quam jumento insipienti frequenter in-
geminârunt: *Ego aselle, faciam, ut non cal-
citres; non te, hordeo pascam, sed paleis,
fame te conficiam, & siti, gravi onerabo
pondere, ut cibum potius, quàm lasciviam
cogites.* Ita saltem ordinata tuæ Religio-
nis jejunia cole, vigiliis ama, quandoqui-
dem sicut somnus somnum adescat, ita vigilia
vigilias pariunt; inordinatos superfluitatis
in cibo potuque appetitus coerce, famem
duntaxat in mensa communibus, non
gulam delicatioribus ferculis obsonare
assuesce, & faciliè obtemperantem tu-
um senties asellum. Tuque **PHILO-
THEE** prudentissimum sobrietatis,
frugalitatis, & abstinentiæ modum pro
castitate conservanda disce à Purpurato
Antiltite Carolo, qui primò unius per
hebdomadem diei jejunium inchoans,
successivè adjiciendo secundum, dein
tertium hebdomadatim diem, & quartū,
abinde gradatim progressus ad negle-
ctum carniū, quandoque ad vini, &
melioris ferculi carentiam, ita sese ad

Facilis mo-
dus mortifi-
cationis
Religiosæ.

Abstinen-
tia S. Caro-
li gradatim.

perfectæ abstinentiæ rigorem afflicto
 ut deinceps non nisi semel in die,
 plerumque solo pane, & aqua com-
 tus, nullâ interim pastoralium fun-
 dum parte intermissâ, reficeret. Non
 non ignorabant hi Sancti, quid ab-
 stinenti procedunt castæ cogitationes,
 voluntates, salubria consilia, ac per-
 taria afflictiones; caro concupiscen-
 tur, & virtutibus spiritus innovatur.
 quoad remedium subtractionis for-
 ad restinguendum ignem.

XI. Superest, ut de affusione
 in voracissimam Veneris flammam
 ter insinuata priore N. VII.) ali-
 adijciamus, quæ est afflictatio corporis
 per vigiliâs, humi cubationes, algæ-
 æstus, urticas, flagella, cilicia, lortæ,
 aliaque similia; quibus imprimis
 memoratus Sacerdos, & Pontifex
 rissimè castigavit corpus suum, &
 solùm asseribus nudis, aut paleis in-
 miendo, somni que tempus nocturnum
 ad quatuor duntaxat horas restringens,
 sed etiam saxissimis flagellis dor-
 purpuram proprii quoque sangui-
 ostro tingendo, in servitutum re-
 Alijs stupendis mortificationibus ubi
 cratissimi Religionum Antesignanus
 Benedictus impudicâ tentatione res-
 tum juvenile corpusculum in ven-

S. Leo
 ferm 2 de
 ieiun.

Illius, alio-
 run que SS.
 mortificat.
 corporal.
 exempla.

Seraphicus P. Pranciscus in nives ; S. Ignatius Lojola non proprij , sed alieni incendij causâ in stagnantes, gelu que rigentes fluvios , prodigiosissimus Paduensis Antonius in ardentibus prunas titillata corporis membra conjicientes, per ignem, aquam, & effusum largissimè cruorem eduxere in castitatis refrigerium. Quibus denique Thymaturgus ille Dominicus accensendus , qui non modò ter singulis noctibus flagellando, sed per quadragesimam ad prolixissimas preces quadragies quinquies mille ictibus in innocentes suos artus desaxiit. Quid tu ad ista PHILOTHEE? Ecquid tu MONOPHILE?

XII. PHILOTH. Sit verbo venia, dicam, quod censeo, videntur hujusmodi Sancti nimis atroces, ac proflus inhumani carnis suæ tam teneræ, tam amicæ, tam inseparabilis, & individui comitis ocores fuisse, pœnè dixerim, tyranni? neque enim caro humana (*caro aenea est.*) Vnde existimem, *Iob. c. 6^a v. 12,* illos debitæ discretionis terminos excessisse.

MONOPH. Quamvis istos proceros Sanctitatis Gigantes, aliosque plurimos vitam multum rigidam duxisse agnoscamus (nam illi à Spiritu Sancto plenius illustrati sciebant, Deo placere

Blof. 1. in-
stit. spirit.
c. 2.

Rom. 12. 1.

Mortifica-
tionis dif-
cretio.

cere, ut ita viverent) docet tamē-
simus Blofius, inultatam vitæ
ritatem non esse temerè amplecten-
dum, cum enim *rationabile obsequium* nos
se debeat, multi autem fervorem,
in initio suæ ad Religionem con-
nis secuti, naturam ultra modum
parte gravârint, seque ad vacan-
Deo, & proximorum saluti per publi-
functiones, ineptos reddiderint, in-
centes, in omnibus discretionem
tum matrem esse observandam.

XIII. THEOPH. Vt pueri
opinionem vestras replicem; car-
tatis) recentissima etiam animalia
nes sale conspergi solent?

MONOPH. Arbitror, ne pro-
ter humorum abundantiam foetent
putrescant.

Carnes sa-
le resper-
gendi usus.

THEOPH. Rectissime judicatur
Sed eodem prorsus modo, nisi
na caro flagellis atteratur, cilicij
cetur, heroicis actibus exercentur
tificationum sale conspergatur,
nentijs, jejunijs, inedijs siccetur,
tim in mollitiem, & foetorem luxu-
peccati que putredinem diffundit:
tanta sit carnis, & animæ propin-
imò conjunctio, necesse est, al-
vitijs alteram quoque infici, vige-

que, ac florescente juvenili carne in-
domita, spiritum quoque incrassari,
dilatari, & recalcitrare: ideoque præ-
dicti, & alij Sancti, & Sanctæ corpo-
ra sua tam dirè coërcebant. Sed neque
cogites, velim, me adduxisse prætacta
exempla, ut tibi per ea quidquam ex-
traordinariæ, ac similis austeritatis
consulere velim, ad discretionis termi-
nos excedendos; verùm æqui, boni-
que consule, quæ dicam; optarem, ut
te examinares, an non fortassis tuæ cu-
ti plus æquo timeas, quæcunque mi-
nima, corpus, carnemve morsicantia,
non jam dico, cilicia, aut thoraces cili-
cinos, catenas urticas, aut siagra, sed
levissimum quemque dentium, capitif-
ve dolorem, sive (ut ita loquar) pu-
licis morsum abhorrendo, veluti conti-
nuè fatalem tibi morbum, aut mor-
tem, allatura essent inmeritam, vel im-
maturam. Valde vereor, ne aliquo-
rum Religiosorum, quam sic vocant,
INVSITATA vitæ austeritas, vel
VSITATA potiùs laxitas hæc sit, de-
siderare, cibo, somno, otio, jocis,
recreationibus, alijsque corporis com-
moditatibus ad plenam satietatem pos-
se indulgere, & è contra studium, labo-
rem, cellæ solitudinem, silentium, &
si quæ sunt carnis libertati adversantia,
abhorreere.

Sancti cur
sibi tam ri-
gidi?

XIV. Et te, PHILOTHEA

piam sanctiora de sanctissimis viti-
criter in corpus suam savientibus
tite, quam ut discretionis m-
excesserint, cum alij pro obli-
torum peccatorum conversione,
pro animarum purgatorij refrigerio
nocentis sui sanguinis rivulos cre-
rint, multi in memoriam crucentis
palsionis Christi, omnes autem ex-
ternâ divini Spiritus motione, & ad-
tabile, pro modulo saltem cujusque
emplum id fecerint. De reliquis
verem lubens quemcunque de
ro Ecclesiastico, ab omni crimine
cessus, aut imaginariæ indiscretionis
ga seipsum, etiamsi verbi gratia,
excutiendo nimij somni tempore
turius manè corpus è plumis
ret, quam sol matutinus per fenestram
ad interiora cubiculi illuxisset,
de nobili Canonorum numero
tius ad divina Chori officia
ret, quam tantam temporis moram
otiosis negotijs traheret, donec
num signi minutum elapsum fu-
non ita delicatè aqualiculo curando
tenderet, quin saltem feriâ festi-
Sabbato in Iesu Christi pro se
xi, ejusque sanctissimæ Matris An-
cata suæ honorem, hebdomedario

Faciles mo-
di pro Cle-
ricis se mor-
tificandi,

nio gulam defraudaret, ac praterito-
rum fortè excessuum noxas expiaret.
Vel ad utilissimum temporis impendi-
um quotidie unâ ad minimum sacratis-
sini Rosarij parte, vel supererogatorio
B. Mariæ Virginis officio, ac piâ quâdam
meditatiunculâ, exactoque suâ conscien-
tiæ examine faciendis & persolvendis
ô quàm sanctè! ô quàm fructuosè &
suaviter se assuefaceret, uti multos è Sa-
cerdotibus illius longæ æternitatis me-
mores, agere nullus dubito. Imò ne-
que ulli foret pertimescendum, quòd
casum reservatum committeret, si se-
mel, aut bis in septimanâ pro utilissi-
mo, & fortè etiam necessario castitatis
remedio, aut lumbos suos cilicio frica-
ret, aut robustum & juvenile dorsum
flagello exercens, bullientes carnis pru-
ritus compesceret. S. mum Antistitem
Vdalricû, maximè ingruente carnis ten-
tatione, imitando, qui à puero omnes fœ-
minas fugit, appropinquantem Cupidi-
nem cilicio absterruit, Veneris flammâ,
inmisso in accensum lumen digito, ex-
tinxit. Quid, quæso, inusitati rigoris
in similibus facillimis, sanctissimis-
que exercitijs subesset? Et tamen per
hæc exigua respectivè, ingentia sibi vir-
tutum, perfectionis & gloriæ merita com-
pararent Sacerdotes; certamque su-
am

Pia Sacerdo-
tum exer-
citiâ

S. Vdalri-
cus veneris
domitor.

Moderatæ
carnis mor-
tificationes

am facerent prædestinationem. No-
te ergo Dilectissimi (ut concludam)
temeratum castitatis liliū quærent
in mollibus plumis & pulvinaribus
in tricongijs & ferventibus cal-
quam præfati Sancti non nisi in aqua
in spinis, in cilicijs & flagris inven-
runt.

MEDITATIO XXII

De alijs medijs, & adiumentis
castitatis, à doctrina, & exemplis
Christi, & Sanctorum.

Text. Reg.
c. 4. instr. 2.
35. 36. 37.
6. 64. 13.
21. 37.

Delicias non amplecti: Non esse trito-
tum: non multum edacem: non in-
nolentum; non concupiscere: amare castitatem
amare jejunium: corpus castigare: orationem
frequenter incumbere.

Matth.
17. 20.

Prælod. Imaginare, qualiter Christus
suis Discipulis conquerentibus se
non potuisse ex oblesso juvene, in-
quenter in ignes, & aquam præcipitem
diabolum eicere, responderit, hoc genus
demoniorum non eicitur, nisi per orationem
& jejunium. Scilicet Alimodæus, laxavit
spiritus.

Modi ex-
tinguendi
ventris ig-
nem,

Punct. 1. Confid. 1. Sicut ignis de
bus modis extinguitur; subtrahendo
materiæ, & superfusione aquæ, ita ve-

neris flammam restingui 1. per fugam
 occasionum, conversationis, familiarita-
 tis, aspectuum, tactuum. 2. Per sub-
 tractionem alimenti, gulæ superfluita-
 tis, crapulæ, otij, somni, tepiditatis,
 & negligentia rerum divinarum. 3. Per
 vigiliis, cilicia, disciplinas, jejunia,
 duriores cubationes, aliaque corpus
 molestantia.

Ah, Deus ! agnosco jam causam,
 cur mihi quandoque accrescat tam dif-
 ficilis pro castitate lucta, quia corpus
 meum, hostem domesticum nimis tene-
 re foveo, & curo ; sed aliter inposse-
 num tractabo illud, ceu asinum, pascen-
 do non hordeo, sed mortificationibus
 castigando, ut in servitutem redigam.

Punct. II. *Confid.* Altero modo ig-
 nem extingui, scilicet aquâ infusâ, sic li-
 bidinis flammam oratione ad Deum.
 Hæc autem debet 1. esse humilis, uti
 publicani. 2. Frequens, sicut Apost. Pau-
 lo dicentis: *Datus est mihi stimulus carnis &c.*
 propter quod ter rogavi Dominum &c. 3.
 fervens, & pœnitens, sicut Mariæ Mag-
 dalenæ. 4. Perseverans, sicut Cana-
 nez. His enim quatuor qualitatibus in-
 structa oratio, omnia tela nequissimi
 ignea retundet.

Verè fateor meam hîc orandi negli-
 gentiam. Fuit David sanctissimus, Sa-
 lomôn

Per oratio-
 nem cum
 suis qualita-
 tib.
 Luc. 18.
 13.
 2. Cor. 12.
 7.
 Luc. 7.
 Matth.
 cap. 25.

lomon sapientissimus, Samson fortissimus, & tamen lapsi sunt: & ego timeam? Christus dicit: Non egestas illam torpescam? *genus &c. nisi in oratione &c. Et ego illam torpescam?*

Christi &
B. Virginis
mortifica-
tiones cor-
porales.

Punct. III. Confid. Christi Domini exemplum. 1. In mortificatione innocentissimi corporis, in nativitate, circumcissione, fugâ, exilio; in jejunio quadragintadiali, laboribus, detractionibus &c. 2. Quando integras noctes duxit insomnes in oratione. 3. Respice quoque immaculatam MARIAM Virginis exemplum, jejunia, abstinentias, vigiliis, solitudinem, oculorum constantiam, modestiam, orationis frequentiam, cui quotidie tertiam diem precum impendit. 4. Respice Sanctos supra memoratos, in spinis, aquis, & flagellationibus castitatem curant & conservantes.

Erubescere mea anima, si sub spinis, & Ducibus cuperes membrum esse delicatum. Ecce Christum in cunis, in caula, in ligno, in Crucibus, & tu mera peccati lentina in illam securam fore in plumis in ingluvie, & pleno ventre? Quid

Est aliud, quam ignem velle extinguere; & ligna, vel oleum apportere?

Vade igitur, & sancte in corpus tuum excandescens, discite lectionem S. P. BENEDICTI in initio præscriptam, & ut ab illicitis præserveris, etiam licita nonnunquam tibi præscinde.

CONSIDERATIO I. POMERIDIANA.

De Orationis presidio contra tentationes Diaboli.

Quamdiu in hoc mundo vivimus, sine ^{Ex Gers. l. 1. c. 13. 16} tentatione esse non possumus: ideo unusquisque sollicitus esse deberet circa tentationes suas, & vigilare in orationibus; ne Diabolus inveniat locum decipiendi, qui nunquam dormitat. Verum ideo non debemus desperare, cum tentamur, sed eo ferventius Deum exorare, quatenus dignetur nos adjuvare.

CONSID. II.

De refrenandis carnalibus Concupiscentiis.

Quam breves, quam falsæ, quam inordinatæ, & turpes sunt omnes delationes carnis! Ex eadem te, unde homines

nes sæculi sibi delectationem concipiunt,
de doloris pœnam frequenter recipiunt. Tu
runtamen præ ebrietate, & cecitate
intelligunt, sed velut muta animalia
ter modicum corruptibilis vite delecta-
tum mortem animæ incurrunt. Tu
Fili, post concupiscentias tuas non
remurmurabit caro, fervore spiritus
bitur. Si instigabit, & exacerbabit te
antiquus, oratione fugabitur.

Die Octavâ.

De Voto Obedientiæ.

MEDITATIO XVII.

De eminentissima præ- lentia virtutis Obedientiæ.

Textus
Reg. in ini-
tio Prolog.

Vsculta, ô Fili! præcepti
gistri, & inclina aurem
dis tui, & admonitionem
Patris libenter excipe. Pro-
ficaciter comple: ut ad om-

per OBEDIENTIÆ laborem redeas, &
per INOBEDIENTIÆ desidiam recedes.

Præludium. Imaginare Regem Sa-
i. Reg. 25. lem Dei mandatis inobedientem, &
contra multas ipsi victimas offerentis
redargutū fuisse à Samuele Propheta.